

Litér, 2020. december 27. | Szabó J. Róbert

ÉN VAGYOK A FÉNYES HAJNALCSILLAG

Jelenések 22,10-17.

Kedves Testvérek!

Szeretettel köszöntelek benneteket az idei furcsa-szomorú évünk utolsó vasárnapi istentiszteletén! Elmúltak a karácsonyi ünnepek, néhányan talán régen látott szeretteikkel is találkozhattunk, és a gyülekezet közösségében is jó volt újra megélni közösségünket.

Az év utolsó vasárnapi istentiszteletén Isten ígését a Jelenések könyvének 22,10-17-ig tartó részből olvasom...

1.

Sokan úgy gondolják, hogy Isten a Jelenések könyvét valamiféle végidős menetrendnek szánta. De ez a könyv sokkal inkább vigasztalás minden kor Krisztus követői számára. Bátorítás azoknak, akik a könyv első címzettjeihez hasonlóan hátratételeket szenvednek el hűséges keresztény hitük miatt. Mindenkor azt üzeni: Isten látja a szenvedéseinket és hűségünket, és lehet, hogy a földi hatalmasságok zsarnokoskodnak felettünk, lehet, úgy látszik a Sátán hatalma megdönthetetlen, de mindennek végén Jézus Krisztus fog majd győzedelmeskedni! Közeledik az a történelmi pillanat, amikor beteljesedik az ígélet, és Jézus Krisztus előtt minden térd meg fog hajolni, „**mennyeieké, földieké és föld alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.**” Fil. 2,10-11. És megtörténik az, amit egyetemes keresztény hitvallásunkban vallunk: Jézus eljön majd ítélni élőket és holtakat. Ezekkel a gondolatokkal el is érkeztünk a mai bibliai részünkhöz!

2.

Ennek a bibliai szakasznak, amit az előbb felolvastam kulcsverse a 12. vers: **Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.** Ez a vers segít abban, hogy helyesen értsük az általunk tanulmányozott bibliai részt. Ehhez három kérdésre kell választ adnunk: **(1) Ki az, aki megszólít bennünket?** – **(2) Mit akar nekünk kijelenteni?** – **(3) Milyen következménye van rák nézve ennek a kijelentésnek?**

3.

Kezdjük az első kérdéssel: *Ki az, aki megszólít bennünket?* Ennek megértésére azért van szükség, mert a kijelentés szavainak és mondatainak a súlyát a kijelentő személye adja. *Szóval ki is szól ezen a nyolc versen keresztül hozzánk?*

Egyértelmű, hogy itt is *Jézus Krisztus* szólít meg bennünket, aki először ezt mondja magáról: **„Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.”** ^{22,13}. Az alfa és az ómega a görög ábécé első és utolsó betűje. Erre utalva Jézus ezt mondja önmagáról: *olyan felfoghatatlan hatalom vagyok, akivel szemben minden emberi hatalom, legyen az bármilyen óriási is, csak annyi, mint egy porszem. Enyém az első és az utolsó szó. Mindenben az dönt, amit én akarok!*

Jézus szavai nagy biztatást jelentettek az első századok véres üldözései között élő kereszténynek, de jelen helyzetünkben nekünk is erőt adnak ezek a szavak: az Alfa és az Ómega roppant hatalma őriz és tart bennünket. Nem a vírusé, nem a fejünk fölött zajló politikai játszmáké, sem semmiféle emberi és evilágon túli hatalmasságoké az utolsó szó az életünk tekintetében, hanem egyedül Istené!

Másodszor Jézus így határozza meg önmagát itt: **„Én vagyok Dávid gyökere és új hajtása, a fényes hajnalcsillag.”** ^{22,16b}. Jézus szavai itt messiási prófécia beteljesedésére utalnak. *Én vagyok a régen várt, a kezdetektől megígért Megváltó. A Győztes. A fényes Hajnalcsillag, ami ragyog a sötétségben. Én vagyok a változás, a reménység, a jövő és a lehetőség.*

Ebben az önkijelentésben is mennyi-mennyi erő van: *én vagyok, aki kezemben tartom a sorsodat, és velem van jövőd. Nem a sötétségé a győzelem, mert: Én vagyok a Győztes!*

4.

Ez az elképzelhetetlenül és felfoghatatlanul hatalmas Úr szólít meg bennünket! De mi is az, amit mond: **Íme, eljövök hamar, velem van az én jutalmam, és megfizetek mindenkinek a cselekedete szerint.** ^{22,12}. Abból, amit mond, további két fontos dolgot tudhatunk meg:

(1) Jézus, bár a mennyben van, megígéri, hogy vissza fog jönni. A „*hamarosan*” szó nem időbeli meghatározás, sokkal inkább sürgető figyelmeztetés. Jézus visszajövetelének sem a napját, sem az óráját nem tudjuk, ezért úgy kell élnünk, hogy akár ma is megtörténhet. Jézus ezért mondta: *Szüntelenül álljatok készen! Vigyázzatok! Hamarabb meg fog történni ez, mint gondolnátok! Eljövök hamar!* Azt pedig tudjuk, hogy ez kétféleképpen történhet meg: vagy ő tér vissza a mi életünk idejében, vagy halálunk óráján mi térünk őhozzá. Van különbség a kettő között? A lényeg: vagy

így, vagy úgy, de meg kell majd állnunk előtte, hogy számot adjunk cselekedeteinkről.

(2) Visszajövetelének célja: az ítélet. Mert ez a másik dolog, amit Jézus elmond: azt, hogy visszatérésének immár egészen másfajta célja van, mint amikor először jött el a mi világunkba! Hiszen azon az első karácsonyon, azért lett emberré, hogy megkeresse, kereszthalála és feltámadása által pedig megmentse az Istentől elszakadt, a bűn miatt elveszett emberiséget. De Jézus másodjára már nem megmenteni, hanem szamon kérni érkezik, ítéletet tartani, ha tetszik: bizonyítványt osztani! Ebben az ítéletben pedig az Istennel való személyes kapcsolatunk kerül mérlegre: éltünk-e az Istennel való megbékélés lehetőségével, igen vagy nem.

5.

És végül keressünk választ utolsó kérdésünkre: *milyen következménye van ennek a kijelentésnek?* Először is, ha Isten szól, az sohasem marad következmények nélkül. Mert az ő szava mindig személyes döntésre hív: elfogadod vagy elutasítod azt, amit kijelentettem a számodra?

Annak, aki elfogadja, igaznak tartja és hittel engedelmeskedik Isten akaratának, akkor így szól: „**Boldogok, akik megmossák ruhájukat, mert joguk lesz az élet fájához, és bemennek a kapukon a városba.**”^{22,14}. Azaz az utolsó ítéletben ők lesznek az Atya áldottai, akik örökölhetik az országot, amely készen áll számukra a világ kezdete óta.^{Mt. 25,34}. Nekik semmi félni valójuk sincsen az ítélettől, mert Jézus Krisztusért örökéletet és bűnbocsánatot kaptak a mennyei Atyától.

Azok viszont, akik elutasítják Istent és szembe mennek az ő akaratával, nekik ezt mondja Jézus: **Kívül maradnak az ebek, a varázslók és a paráznák, a gyilkosok és a bálványimádók és mindenki, aki szereti és cselekszi a hazugságot.**^{22,15}. Mindegy, hogy mi emberek a rosszat jónak és a jót rossznak tartjuk, mert ettől még semmi sem változik! Van Isten szerinti jó és rossz.

Vannak cselekedetek, amelyek sohasem voltak és sohasem lesznek kedvesek Isten előtt! Nem örökölhetik Isten országát az *ebek*, a cinikus, csak haszonelven gondolkodók és cselekvők. A *varázslók*, vagyis a természetfölötti erőket különböző módszerekkel manipulálók. A *paráznák*, a hűtlenek, a szexualitás ajándékával visszaélők. A *gyilkosok*, az élet ellenségei, a szavaikkal, tetteikkel és mulasztásaikkal pusztítók. A *bálványimádók*, akik mást imádnak Isten helyett. A *hazugok*, akik elferdítik az igazságot a saját érdekeiknek megfelelően. Az ilyen emberek nem üdvözülhetnek, hacsak meg nem térnek, bocsánatot nem kérnek Istentől.

Mert az üdvösség, a bűnbocsánat, az örök élete kérdésében nincs harmadik út.

Nincs talán, nincsen is-is, csak vagy-vagy! Mert Jézus Krisztuson kívül „... **nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk.**” ApCsel. 4,12.

S hogy mennyire komoly, életbevágó és halaszthatatlan ez a választás: elfogadom-e vagy elutasítom Isten kegyelmét, azt Jézus szavai tovább erősítik: **„Aki gonosz, legyen gonosz ezután is, és aki büntől szennyes, legyen szennyes ezután is, de aki igaz, cselekedjék igazságot ezután is, és aki szent, legyen szent ezután is!”** ^{22,11}. Vagyis: Isten békeajánlatának ideje egyszer lejár, és akkor pecsét kerül a döntésünkre. Akkor, aki büntől szennyes volt, szennyes marad, és akit Isten megszentelt, szent lesz örökké. Ne játsszuk el a megtérés mában kapott lehetőségét, ahogy az ige mondja: **„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!”** ^{Ézs. 55,6}.

6.

Így szól ma hozzánk Isten Lelke: **„Jöjj! Aki csak hallja, az is mondja: Jöjj! Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!”** ^{22,17}. Szomjazunk még? Vagy szomjunkat kioltotta már valami más, valami értéktelenebb, mint az az igazság, amit Isten kínál? Búcsúzhatunk-e más emberként ettől a furcsa-szomorú évtől? És nemcsak a járvány miatt, hanem mert végre meghalljuk Isten sürgető hívását: Jöjj! És vedd az élet vizét ingyen! Vajon megszülethet-e itt és most a szíved válasza: **„Jöjj, Uram Jézus!”** Jöjj hozzám is, jöjj az én életembe is! Ámen.